

Mitt barndoms fönster

Upptryckt mot ett immigt fönster
med barndomen på andra sidan
ser jag livets egensinniga mönster

Mitt nya jag ser tiden an

Jag lever av en söt o ljummen vind
letar spåren efter tider som flytt
Det finns ingen tid på min kind
men av tanken ett lapptäcke jag sytt

När knopparna i tanken brister
ser jag inget ovanligt alls
Ögonen fylls av spindelvävsklister
och det känns torrt i min hals

Mina nuddande läppar
immar den osynliga muren
I mina hjul finns inga käppar
jag blir liksom uppburen

Och mitt barndomsfönster blir immigare

Jag lever på starka vindar
och i tanken svävar jag högt
kring molnen jag mitt skratt lindar
Sveps bort i horisonten
av vindarna jag kysst
och som jag sedan länge sökt ;

Platsen där jag lekt som barn